

शिवापराध क्षमापण स्तोत्रम्-आदौ कर्मप्रसंगात्कलयति

<https://www.chalisa.online>

॥ शिवापराध क्षमापण स्तोत्रम् ॥

आदौ कर्मप्रसंगात्कलयति कलुषं मातृकुक्षी स्थितं मां
विष्मूत्रामेध्यमध्ये कथयति नितरां जाठरो जातवेदाः ।
यद्यद्वै तत्र दुःखं व्यथयति नितरां शक्यते केन वक्तुं
क्षंतव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भो श्री महादेव शंभो ॥१॥

बाल्ये दुःखातिरेको मललुलितवपुः स्तन्यपाने पिपासा
नो शक्तश्चेद्रियेभ्यो भवगुणजनिताः जंतवो मां तुदंति ।
नानारोगादिदुःखाद्वदनपरवशः शंकरं न स्मरामि
क्षंतव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भो श्री महादेव शंभो ॥२॥

प्रौढोऽहं यौवनस्यो विषयविषधैः पञ्चभिर्मर्मसंधौ
दष्टो नष्टोऽविवेकः सुतधनयुवतिस्वादुसौख्ये निषण्णः ।
शैवीचिंताविहीनं मम हृदयमहो मानगर्वाधिरूढं
क्षंतव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भो श्री महादेव शंभो ॥३॥

वार्धक्ये चेद्रियाणां विगतगतिमतिश्चाधिदैवादितापैः
पापै रोगैर्वियोगैस्त्वनवसितवपुः प्रौढहीनं च दीनम् ।
मिथ्यामोहाभिलाषैर्भ्रमति मम मनो धूर्जटेध्यनशून्यं
क्षंतव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भो श्री महादेव शंभो ॥४॥

नो शक्यं स्मार्तकर्म प्रतिपदगहनप्रत्यवायाकुलाख्यं
श्रौते वार्ता कथं मे द्विजकुलविहिते ब्रह्मार्गोऽसुसारे ।
ज्ञातो धर्मो विचारैः श्रवणमननयोः किं निदिध्यासितव्यं
क्षंतव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भो श्री महादेव शंभो ॥५॥

स्नात्वा प्रत्यूषकाले स्नपनविधिविधौ नाहृतं गांगतोयं
पूजार्थं वा कदाचिद्द्वितरगहनात्खंडबिल्वीदलानि ।
नानीता पद्ममाला सरसि विकसिता गंधधूपैः त्वदर्थं
क्षंतव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भो श्री महादेव शंभो ॥६॥

दुर्गमध्याज्युतैर्दधिसितसहितैः स्नापितं नैव लिंगं
नो लिप्तं चंदनाद्यैः कनकविरचितैः पूजितं न प्रसूनैः ।
धूपैः कर्पूरदीपैर्विधरसयुतैर्नैव भक्ष्योपहारैः
क्षंतव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भो श्री महादेव शंभो ॥७॥

ध्यात्वा चित्ते शिवाख्यं प्रचुरतरधनं नैव दत्तं द्विजेभ्यो
हव्यं ते लक्ष्मसंख्यैर्हृतवहवदने नार्पितं बीजमंत्रैः ।
नो तप्तं गांगातीरे व्रतजननियमैः रुद्रजाप्तैर्न वेदैः
क्षंतव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भो श्री महादेव शंभो ॥८॥

स्थित्वा स्थाने सरोजे प्रणवमयमरुलुभके (कुंडले)सूक्ष्ममार्गं
शांते स्वांते प्रलीने प्रकटितविभवे ज्योतिरूपेऽपराख्ये ।
लिंगज्ञे ब्रह्मवाक्ये सकलतनुगतं शंकरं न स्मरामि
क्षंतव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भो श्री महादेव शंभो ॥९॥

नग्नो निःसंगशुद्धस्तिगुणविरहितो धस्तमोहांधकारो
नासाग्रे न्यस्तदृष्टिर्विदितभवगुणो नैव दृष्टः कदाचित् ।
उन्मन्याऽवस्थया त्वां विगतकलिमलं शंकरं न स्मरामि
क्षंतव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भो श्री महादेव शंभो ॥१०॥

चंद्रोद्भासितशेखरे स्मरहरे गंगाधरे शंकरे
सर्पैर्भूषितकंठकर्णयुगले (विवरे)नेत्रोत्थवैश्वानरे ।
दंतित्वकृतसुंदरांबरधरे त्रैलोक्यसारे हरे
मोक्षार्थं कुरु चित्तवृत्तिमचलामन्यैस्तु किं कर्मभिः ॥११॥

किं वाऽनेन धनेन वाजिकरिभिः प्राप्तेन राज्येन किं
किं वा पुत्रकलत्रमित्रपशुभिर्देहेन गेहेन किम् ।
ज्ञात्वैतत्क्षणभूरुं सपदि रे त्याज्यं मनो दूरतः
स्वात्मार्थं गुरुवाक्यतो भज मन श्रीपार्वतीवल्लभम् ॥१२॥

आयुर्नश्यति पश्यतां प्रतिदिनं याति क्षयं यौवनं
प्रत्यायांति गताः पुनर्न दिवसाः कालो जगद्भक्तः ।
लक्ष्मीस्तोयतरंगभंगचपला विद्युच्वलं जीवितं
तस्मात्त्वां (मा)शरणगतं शरणद त्वं रक्ष रक्षाधुना ॥१३॥

वंदे देवमुमापतिं सुरगुरुं वंदे जगल्कारणं
वंदे पन्नगभूषणं मृगधरं वंदे पशुनां पतिम् ।
वंदे सूर्यशशांकवह्नियनं वंदे मुकुंदप्रियं
वंदे भक्तजनाश्रयं च वरदं वंदे शिवं शंकरम् ॥१४॥

गात्रं भस्मसितं च हस्तिं हस्ते कपालं सितं
खद्वांगं च सितं सितश्च वृषभः कर्णे सिते कुंडले ।
गंगाफेनसिता जटा पशुपतेश्वंद्रः सितो मूर्धनि
सोऽयं सर्वसितो ददातु विभवं पापक्षयं सर्वदा ॥१५॥

करचरणकृतं वाक्कायजं कर्मजं वा
श्रवणनयनं वा मानसं वाऽपराधम् ।
विहितमविहितं वा सर्वमेतत्क्षमस्व
शिव शिव करुणाब्ये श्री महादेव शंभो ॥१६॥

॥इति श्रीमद् शंकराचार्यकृत शिवापराधक्षमापण स्तोत्रं संपूर्णम् ॥

॥ <https://www.chalisa.online> ॥